

med egenkapitaldirektivet betragtes som supplerende kapital.

I kernekapitalen skal der, jf. stk. 3, foretages fradrag af pengeinstituttets eventuelle beholdning af egne aktier, alle immaterielle aktiver i form af f.eks. goodwill, samt årets løbende underskud, som mindst skal opgøres ved udløbet af hvert kvartal og for mindre pengeinstitutter mindst hvert halve år.

Den således opgjorte kernekapital anvendes som grundlag for beregning af, hvor stort et beløb supplerende kapital pengeinstituttet må medregne, jf. stk. 4. Den supplerende kapital må maksimalt udgøre 100 pct. af den således opgjorte kernekapital, hvilket er en udvidelse i forhold til de nugældende regler. Den supplerende kapital defineres i stk. 4 som opskrivningshenlæggelser og værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, som skal opfylde en række kvalificerende betingelser for at kunne medregnes.

I stk. 5 bemyndiges Finanstilsynet til at tillade, at andre kapitalelementer medregnes i den ansvarlige kapital. Baggrunden for denne bestemmelse er, at egenkapitaldirektivet i art. 2, stk. 1, opregner de kapitalelementer, der maksimalt kan medregnes i den ansvarlige kapital. Det står imidlertid de enkelte medlemslande frit at indskrænke den ansvarlige kapital ved at undlade at medregne alle kapitalelementerne.

De kapitalelementer, som ikke er medtaget i den ansvarlige kapital ifølge lovforslaget, er præferenceaktier, midler til dækning af generelle kreditrisici i henhold til art. 38 i direktiv 86/635/EØF, værdireguleringer i henhold til art. 37, stk. 2, i direktiv 86/635/EØF, og andre »skjulte reserver«, jf. egenkapitaldirektivets art. 3, stk. 1.

Den senere vurdering af, hvad der skal medtages i den ansvarlige kapital, vil blandt andet afhænge af liberaliseringsniveauet i de andre medlemslande inden for EF, og erfaringerne i forbindelse med dette lovforslag.

I stk. 6, 7, 9 og 10 opregnes de fradrag, der skal foretages i summen af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3 og den supplerende kapital ved beregning af den ansvarlige kapital. Fradragene er en følge af egenkapitaldirektivets art. 2, stk. 1, nr. 9 - 13, og 2. samordningsdirektivets art. 12, stk. 8. Fradraget i stk. 9 er en følge af, at virksomhedsområdet for pengeinstitutter udvides, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Ifølge stk. 6 fradrages alle kapitalandele og efterstillede tilgodehavender i andre kredit- og finansieringsinstitutter, når kapitalandelen i det enkelte institut overstiger 10 pct. af instituttets aktie-, garanti- eller andelskapital.

Ved et finansieringsinstitut forstås ifølge 2. samordningsdirektivets art. 1, nr. 6, et institut, der ikke er et

kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2-12 i bilag 1 til lovforslaget. Således omfatter finansieringsinstitutter f.eks. børsrådgivningselskaber og investeringsforeninger.

En midlertidig erhvervelse af aktier i et selskab, der er et kredit- eller finansieringsselskab, fradrages ikke, såfremt erhvervelsen er sket som led i en rekonstruktion af dette selskab.

Ifølge stk. 7 fradrages mindre kapitalandele, det vil sige andele på 10 pct. eller derunder af andre kredit- og finansieringsinstitutters aktie-, garanti- eller andelskapital og efterstillede tilgodehavender, når summen af alle disse mindre kapitalandele og tilgodehavender overstiger 10 pct. af pengeinstituttets ansvarlige kapital uden fradrag i henhold til stk. 6, 9 og 10. Alene den del, der overstiger de 10 pct., fradrages ved beregning af den ansvarlige kapital.

I stk. 8 foreslås, at der ikke skal foretages fradrag, når kredit- eller finansieringsinstituttet sammen med pengeinstituttet er omfattet af konsolidering, jf. § 37a.

Ifølge stk. 9 fradrages aktier og efterstillede tilgodehavender i et datterselskab, jf. § 37a, stk. 1, der driver forsikringsvirksomhed eller accessorisk virksomhed, idet sådanne selskaber ikke skal konsolideres med pengeinstituttet, jf. § 37a. Aktier i et datterselskab, som driver realkreditvirksomhed fradrages ikke, idet et realkreditinstitut er omfattet af konsolidering.

Ifølge stk. 10 fradrages endelig den del af et pengeinstituts aktiebeholdning, der overstiger grænserne på 15 pct. henholdsvis 60 pct. i § 24, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.

Stk. 11 er en følge af egenkapitaldirektivets art. 2, stk. 3 og fastslår, at elementerne i den ansvarlige kapital skal være opgjort efter fradrag af skat.

§ 22.

I § 22 fastsættes de nærmere betingelser, dels for værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, jf. § 22, stk. 1, som er et element i den supplerende kapital, dels for ansvarlig indskudskapital, jf. § 22, stk. 2, som ikke indgår i den ansvarlige kapital.

Stk. 1 svarer til egenkapitaldirektivets art 3, stk. 2, idet der dog er tilføjet en 6. betingelse, som alene angår andre kapitalindskud, der ikke er underlagt krav om ubestemt løbetid.

Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud skal opfylde en række kvalificerende betingelser for at kunne indgå i den supplerende kapital. Kapitalelementerne skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld, og de må ikke kunne tilbagebetales uden Finanstilsynets godkendelse.